

Zaak C-601/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 november 2020

Verwijzende rechter:

Tribunal d'arrondissement (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

13 oktober 2020

Verzoekende partij:

SOVIM SA

Verwerende partij:

Luxembourg Business Registers

Beschikking in handelszaak 2020TALCH02/01568, krachtens artikel 7, lid 3, en artikel 15, lid 5, van de wet van 13 januari 2019 tot instelling van een register van uiteindelijk begunstigen (hierna: „RUB”)

[OMISSIS]

In de zaak [OMISSIS]

tussen:

de naamloze vennootschap **SOVIM SA**, gevestigd te L-2449 Luxemburg, [OMISSIS];

verzoekster [OMISSIS]

en:

het economisch samenwerkingsverband **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, afgekort **LBR**, gevestigd te L-1468 Luxemburg [OMISSIS]

verweerder, [OMISSIS]

[OMISSIS]

Na de conclusies van de lasthebbers van partijen te hebben gehoord op de terechtzitting van 13 oktober 2020, [OMISSIS]

is door ons ter openbare terechtzitting van heden [**Or. 2**]

de volgende beschikking gegeven:

Feiten

Bij brief van 12 augustus 2019, gericht aan het Register van de uiteindelijk begunstigen (hierna: „RUB”), heeft de naamloze vennootschap SOVIM SA op grond van artikel 15 van de loi du 15 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (wet van 15 januari 2019 tot instelling van een register van uiteindelijk begunstigen) (hierna: „de Wet”), een verzoek ingediend om de toegang tot informatie betreffende de uiteindelijk begunstigde van haar vennootschap te beperken.

Bij aangetekende brief van 6 februari 2020 heeft de beheerder van het RUB, het economisch samenwerkingsverband LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER (hierna: „LBR”), dit verzoek afgewezen.

[OMISSIS]

Vorderingen en middelen van partijen

SOVIM verzoekt primair vast te stellen dat de artikelen 12 en/of 15 van de Wet in strijd zijn met de rechten op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, de bescherming van gegevens en/of een doeltreffende voorziening in rechte, en derhalve deze bepalingen buiten toepassing te laten en te verklaren dat de door SOVIM ter uitvoering van artikel 3 van de Wet verstrekte informatie niet voor het publiek toegankelijk is bij het RUB.

Subsidiair verzoekt zij de rechtbank om het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „het Hof”) [OMISSIS] de gerezen vragen te stellen.

Meer subsidiair verzoekt zij vast te stellen dat er in casu een onevenredig risico in de zin van artikel 15, lid 1, van de Wet bestaat, en derhalve LBR te gelasten de toegang tot de in artikel 3 bedoelde informatie te beperken alsmede te gebieden het te wijzen vonnis op te nemen in het bij LBR bewaarde dossier van SOVIM.

Ter onderbouwing van haar verzoek betoogt SOVIM dat het feit dat de identiteit en de aan het RUB aangeleverde persoonsgegevens van de economisch begunstigde voor het publiek toegankelijk zijn, in strijd is met het recht op bescherming van het privé-, familie- en gezinsleven van deze begunstigde, zoals bepaald in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens [en de fundamentele vrijheden], artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 11, lid 3, van de [Luxemburgse] Grondwet.

Zij geeft in overweging dat richtlijn 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (hierna: „richtlijn 2015/849”), zoals gewijzigd bij richtlijn 2018/843, op grond waarvan de Wet in de Luxemburgse regelgeving is ingevoerd, als doel nastreeft het identificeren van de uiteindelijk begunstigten van vennootschappen die **[Or. 3]** voor het witwassen van geld en terrorismefinanciering worden gebruikt, alsmede de veiligheid van het handelsverkeer en het vertrouwen in de markten.

Er zou evenwel niet zijn aangetoond in welk opzicht deze doeleinden kunnen worden bereikt door de gegevens van het RUB zonder enig toezicht voor het publiek toegankelijk te maken. Het is veeleer een ernstige en onevenredige inbreuk op het privéleven van de uiteindelijk begunstigten, die onverenigbaar is met de hierboven aangehaalde teksten.

Volgens SOVIM is de openbare toegang tot het RUB ook nog een schending van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat dezelfde inhoud en reikwijdte heeft als artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Het openbaar maken van het RUB is een extra onnodige inbreuk, aangezien daarmee het witwassen niet doeltreffender wordt bestreden dan wanneer alleen de overheid toegang tot het RUB heeft.

[OMISSIS] [Overweging van nationaal constitutioneel recht]

SOVIM stelt voorts dat het feit dat de bij het RUB opgenomen persoonsgegevens voor het publiek toegankelijk zijn, een aantal fundamentele beginselen schendt, die zijn vervat in verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (hierna: „algemene verordening gegevensbescherming”).

Zo wordt inbreuk gemaakt op het beginsel van minimale gegevensverwerking van artikel 5, lid 1, onder c), van de algemene verordening gegevensbescherming, niet alleen wat betreft de hoeveelheid van de toegankelijke gegevens, maar ook waar het gaat om het feit zelf dat deze gegevens voor het publiek toegankelijk zijn, in

het bijzonder omdat dit niet noodzakelijk is ter verwezenlijking van het nagestreefde doel van het bestrijden van het witwassen van geld en terrorismefinanciering.

Dat het publiek toegang heeft tot de gegevens van het RUB zou verder in strijd zijn met artikel 25 van de algemene verordening gegevensbescherming, dat verplicht om passende technische en organisatorische maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat in beginsel alleen persoonsgegevens worden verwerkt die noodzakelijk zijn voor elk specifiek doel van de verwerking.

Volgens SOVIM is de openbare toegang tot het RUB voorts een schending van de artikelen 14 tot en met 22 van de algemene verordening gegevensbescherming.

De Luxemburgse wetgever wordt verweten geen veiligheidsmaatregelen te hebben genomen om te weten wie precies om informatie bij het RUB verzoekt, met name door voor het verkrijgen van de geregistreerde gegevens geen registratie op de website van het RUB te vereisen. SOVIM meent ook dat het feit dat bij raadpleging van de gegevens van het RUB geen rechtmatig belang wordt verlangd, in strijd is met de wil van de Europese wetgever.

Volgens SOVIM is er schending van het in artikel 5, lid 1, onder c), van de algemene verordening gegevensbescherming vervatte beginsel van beperking van de gegevensverwerking, aangezien niet kan worden gewaarborgd dat de door het publiek te raadplegen gegevens van het RUB worden gebruikt voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. **[Or. 4]**

SOVIM baseert zich verder nog op artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat geschonden is doordat de persoonsgegevens van de uiteindelijk begunstigden voor het publiek vrij toegankelijk zijn.

Ten slotte zet zij vraagtekens bij de naleving van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, dat een recht op een doeltreffende voorziening in rechte binnen een redelijke termijn verleent, terwijl enerzijds LBR voor het nemen van zijn besluit over het verzoek tot beperking van de toegang beschikt over een onbepaalde termijn en anderzijds het beroep tegen het afwijzingsbesluit besluit van LBR op straffe van verval binnen 15 dagen na de kennisgeving van dat besluit moet worden ingesteld.

Ditzelfde recht zou overigens worden verzekerd door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Wat de zaak ten gronde betreft, wordt volgens SOVIM de uiteindelijk begunstigde van haar vennootschap blootgesteld aan een onevenredig risico dat gekwalificeerd, reëel en actueel is, aangezien er een risico van ontvoering van de uiteindelijk begunstigde, zijn familie en gezin is, nu zij reizen dan wel verblijven in Afrika, met name in Oost-Afrika, waar steeds meer vermogende personen door terroristische groeperingen worden ontvoerd om losgeld te verkrijgen.

Daarom dient het verzoek tot beperking van de toegang te worden toegewezen.

Op de terechtzitting van 13 oktober 2020 verzoekt SOVIM de rechtbank om vóór het nemen van verdere stappen in deze zaak het Hof een aantal prejudiciële vragen te stellen.

[OMISSIS]

LBR, in zijn hoedanigheid van beheerder van het RUB, heeft geen standpunt ingenomen over de zaak ten gronde en refereert zich, wat de door SOVIM voorgestelde prejudiciële vragen betreft, aan het oordeel van de rechtbank.

Beoordeling

Artikel 15, lid 1, van de Wet luidt als volgt:

„Een geregistreerde entiteit of een uiteindelijk begunstigde kan naargelang het geval en in de hiernavolgende uitzonderlijke omstandigheden op basis van een naar behoren gemotiveerd verzoek aan de beheerder verzoeken om de toegang tot de in artikel 3 bedoelde informatie te beperken tot de nationale autoriteiten, kredietinstellingen en financiële instellingen, alsmede tot deurwaarders en notarissen in hun hoedanigheid van openbaar ambtenaar, wanneer deze toegang de uiteindelijk begunstigde blootstelt aan een onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie of wanneer de uiteindelijk begunstigde minderjarig of anderszins onbekwaam is.”

Op grond van dit artikel moet LBR en, ingeval beroep wordt ingesteld tegen een afwijzingsbesluit, de voorzitter van de handelskamer van de Tribunal d'arrondissement (rechter in eerste aanleg, Luxemburg) per individueel geval, derhalve met inachtneming van subjectieve factoren, onderzoeken of er uitzonderlijke omstandigheden zijn die een beperking van de toegang tot het RUB rechtvaardigen. **[Or. 5]**

Vastgesteld moet worden dat bij beschikking van 24 januari 2020, [OMISSIS] [de] Tribunal d'arrondissement, [OMISSIS] reeds verschillende prejudiciële vragen heeft gesteld in het kader van een zaak die met hetzelfde doel is ingeleid en betrekking heeft op de uitlegging van de begrippen „uitzonderlijke omstandigheden”, „risico” en „onevenredig” in de context van de Wet, en wel in de hiernavolgende bewoordingen:

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[Or. 6]** [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[Or. 7]** [OMISSIS]

[Formulering van de aan het Hof in zaak C-37/20 voorgelegde prejudiciële vragen]

De door SOVIM in deze procedure gestelde prejudiciële vragen werpen weer andere probleemstellingen op.

Artikel 3 van de Wet luidt als volgt:

„De volgende informatie over de uiteindelijk begunstigen van de geregistreeerde entiteiten moet worden ingeschreven en bewaard in het Register van de uiteindelijk begunstigen:

1. naam;
2. voorna(a)m(en);
3. nationaliteit(en);
4. geboortedag;
5. geboortemaand;
6. geboortjaar
7. geboorteplaats;
8. woonstaat;
9. volledig privé of zakelijk adres met vermelding van:
  - a) voor adressen in het Groothertogdom Luxemburg: de gebruikelijke verblijfplaats zoals vermeld in het Rijksregister van natuurlijke personen of voor zakelijke adressen, de plaats, de straat en het nummer van het pand in het nationaal register van steden en straten, zoals bepaald in artikel 2, onder g), van de gewijzigde wet van 25 juli 2002 betreffende de reorganisatie van het beheer van het kadaster, de topografie en de postcode;
  - b) voor adressen in het buitenland: de plaats, de straat en het nummer van het pand in het buitenland, de postcode en het land;
10. voor personen die zijn ingeschreven in het Rijksregister van natuurlijke personen, het identificatienummer, zoals bepaald in de gewijzigde wet van 19 juni 2013 betreffende de identificatie van natuurlijke personen;
11. voor personen die niet in Luxemburg wonen en niet zijn ingeschreven in het Rijksregister van natuurlijke personen: een buitenlands identificatienummer;
12. de aard van het gehouden daadwerkelijke belang;

13. de omvang van het gehouden daadwerkelijke belang.”

Overeenkomstig artikel 11 van de Wet hebben alleen de nationale autoriteiten bij de uitoefening van hun taken toegang tot alle hierboven weergegeven informatie, terwijl krachtens [Or. 8] artikel 12 de in artikel 3, lid 1, punten 1 tot en met 8, 12 en 13 bedoelde informatie voor iedereen toegankelijk is.

Artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, betreffende het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven, bepaalt als volgt:

„1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Voorts bepaalt artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”):

„Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.”

Artikel 52 van het Handvest luidt:

„1. Beperkingen op de uitoefening van de in dit handvest erkende rechten en vrijheden moeten bij wet worden gesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden eerbiedigen. Met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel kunnen slechts beperkingen worden gesteld, indien zij noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de eisen van de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2. De door dit handvest erkende rechten waaraan de communautaire verdragen of het Verdrag betreffende de Europese Unie ten grondslag liggen, worden uitgeoefend onder de voorwaarden en binnen de grenzen welke bij die verdragen zijn gesteld.

3 Voor zover dit Handvest rechten bevat die corresponderen met rechten welke zijn gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zijn de inhoud en reikwijdte ervan dezelfde als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend. Deze bepaling verhindert niet dat het recht van de Unie een ruimere bescherming biedt.”

Daarom rijst de vraag of het feit dat bepaalde gegevens van het RUB voor het grote publiek toegankelijk zijn, verenigbaar is met de hierboven vermelde bepalingen en met name met het Handvest, hetgeen betekent dat de prejudiciële vragen waarvan de inhoud in het dictum van deze beschikking is weergegeven, aan het Hof dienen te worden voorgelegd.

Artikel 5 van de algemene verordening gegevensbescherming, dat gaat over de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens, luidt als volgt:

„1. *Persoonsgegevens moeten:*

- a) *worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is [Or. 9] (,rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie');*
- b) *voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd (,doelbinding');*
- c) *toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (,minimale gegevensverwerking');*
- d) *juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren (,juistheid');*
- e) *worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen (,opslagbeperking');*
- f) *door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging (,integriteit en vertrouwelijkheid').*

2. *De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen (,verantwoordingsplicht’).*”

Bij het lezen van deze tekst is het gerechtvaardigd zich af te vragen of met de openbare toegang tot de gegevens van het RUB deze bepalingen kunnen worden nageleefd.

Bijgevolg dienen aan het Hof de prejudiciële vragen te worden voorgelegd, waarvan de inhoud in het dictum van deze beschikking is weergegeven. **[Or. 10]**

SOVIM vraagt zich voorts nog af of artikel 15 van de Wet verenigbaar is met het vereiste van een doeltreffende voorziening in rechte, aangezien de in dit artikel bepaalde termijn van 15 dagen buitengewoon kort is en derhalve indruist tegen artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Artikel 15 van de Wet bepaalt:

„2) De beheerder beperkt voorlopig de toegang tot de in artikel 3 bedoelde informatie tot de nationale autoriteiten vanaf de ontvangst van het verzoek totdat van zijn besluit is kennisgegeven en, ingeval van afwijzing van het verzoek, gedurende een extra periode van vijftien dagen. Indien tegen een besluit tot afwijzing beroep wordt ingesteld, blijft de beperking van de toegang tot informatie gehandhaafd/gelden totdat er tegen deze afwijzing geen rechtsmiddel meer open staat. [...]

(4) Een uitspraak over de beperking van de toegang tot informatie alsmede de datum van het betreffende besluit worden door de beheerder bekendgemaakt in het Register van de uiteindelijk begunstigten.

(5) Iedere belanghebbende die een krachtens de leden 2 en 3 genomen besluit van de beheerder wil aanvechten, kan daartegen beroep instellen overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 3, binnen een termijn van 15 dagen vanaf de bekendmaking van de uitspraak, vermeld in lid 4.”

Bijgevolg begint de beroepstermijn te lopen vanaf de bekendmaking van de uitspraak en niet vanaf de kennisgeving van het besluit aan de economisch begunstigde.

Daarbij is niet aangetoond in hoeverre de termijn van 15 dagen, die in vele andere aangelegenheden wordt gehanteerd, onvoldoende moet worden geacht gelet op artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Daarom dient het Hof op dit punt geen prejudiciële vraag te worden voorgelegd.

Om deze redenen:

[OMISSIS] **schorst** de Tribunal d’arrondissement van en te Luxemburg, recht doende op tegenspraak,

[OMISSIS]

de behandeling van de zaak en legt het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende vragen voor:

Eerste vraag

Indien artikel 1, lid 15, onder c), van richtlijn (EU) 2018/843, tot wijziging van artikel 30, lid 5, eerste alinea, van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie, aldus moet worden opgevat dat het de lidstaten verplicht de **[Or. 11]** informatie over de uiteindelijk begunstigden in alle gevallen voor alle leden van het grote publiek toegankelijk te maken zonder dat een rechtmatig belang behoeft te worden aangetoond, is dit artikel dan rechtsgeldig in het licht van

- a. het in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verzekerde recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, uitgelegd overeenkomstig artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens [en de fundamentele vrijheden], gelet op de met name in de overwegingen 30 en 31 van richtlijn 2018/843 vermelde doelstellingen van in het bijzonder de bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering, en
- b. het in artikel 8 van het Handvest verzekerde recht op bescherming van persoonsgegevens, voor zover daarmee in het bijzonder wordt beoogd te waarborgen dat de verwerking van persoonsgegevens geschiedt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is, dat bij de verzameling en verwerking van persoonsgegevens het doelbindingsbeginsel wordt nageleefd en dat de gegevensverwerking minimaal is?

Tweede vraag

1. Moet artikel 1, lid 15, onder g), van richtlijn 2018/843 aldus worden uitgelegd dat slechts sprake is van de in dit artikel vermelde uitzonderlijke omstandigheden – in welk geval de lidstaten kunnen voorzien in een uitzondering op de toegang voor het grote publiek voor alle of een gedeelte van de informatie over de uiteindelijk begunstigden, indien die toegang de uiteindelijk begunstigde blootstelt aan een onevenredig risico, een risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie – indien wordt bewezen dat de specifieke persoon van de uiteindelijk begunstigde daadwerkelijk een onevenredig risico van fraude, ontvoering, chantage, afpersing, pesterijen, geweld of intimidatie loopt, waarbij dit risico uitzonderlijk, daadwerkelijk, gekwalificeerd, reëel en actueel is?

2. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord en artikel 1, lid 15, onder g), van richtlijn 2018/843 aldus moet worden uitgelegd, is dit artikel dan

rechtsgeldig in het licht van het in artikel 7 van het Handvest verzekerde recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven en in het licht van het in artikel 8 van het Handvest verzekerde recht op bescherming van persoonsgegevens?

Derde vraag

1. Moet artikel 5, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG („algemene verordening gegevensbescherming”), dat verplicht tot de verwerking van persoonsgegevens op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is, aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat

a. persoonsgegevens van een uiteindelijk begunstigde die zijn ingeschreven in een register van uiteindelijk begunstigten, dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15, van richtlijn 2018/843, voor het grote publiek toegankelijk zijn zonder toezicht of rechtvaardiging, en zonder dat de betrokken persoon (de uiteindelijk begunstigde) kan weten wie toegang heeft gehad tot die hem betreffende persoonsgegevens, en **[Or. 12]**

b. de verwerkingsverantwoordelijke voor dat register van uiteindelijk begunstigten toegang verleent tot de persoonsgegevens van de uiteindelijk begunstigten aan een onbeperkt en niet vast te stellen aantal personen?

2. Moet artikel 5, lid 1, onder b), van de algemene verordening gegevensbescherming, dat het doelbindingsbeginsel oplegt, aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat persoonsgegevens van een uiteindelijk begunstigde die zijn ingeschreven in een register van uiteindelijk begunstigten dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15, van richtlijn 2018/843, voor het grote publiek toegankelijk zijn zonder dat de verwerkingsverantwoordelijke van deze gegevens kan garanderen dat zij uitsluitend worden gebruikt voor het doel waarvoor zij zijn verzameld, namelijk in wezen de bestrijding van het witwassen van geld en terrorismefinanciering, een doelstelling waarvoor het grote publiek niet de verantwoordelijke instantie is?

3. Moet artikel 5, lid 1, onder c), van de algemene verordening gegevensbescherming, dat het beginsel van minimale gegevensverwerking oplegt, aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat middels een register van uiteindelijk begunstigten dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15, van richtlijn 2018/843, het grote publiek niet alleen toegang heeft tot de naam, de geboortemaand, het geboortjaar, de nationaliteit en de woonstaat van een uiteindelijk begunstigde,

alsmede tot de aard en omvang van het door deze uiteindelijk begunstigde gehouden daadwerkelijke belang, en eveneens tot zijn geboortedatum en zijn geboorteplaats?

4. Verzet artikel 5, lid 1, onder f), van de algemene verordening gegevensbescherming, op grond waarvan persoonsgegevens op een dusdanige manier moeten worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is en zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking, waardoor de integriteit en vertrouwelijkheid van die gegevens worden gewaarborgd, zich niet ertegen dat persoonsgegevens van de uiteindelijk begunstigten, die beschikbaar zijn in het register van uiteindelijk begunstigten dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15 van richtlijn 2018/843, onbeperkt, onvoorwaardelijk en zonder verplichting tot vertrouwelijkheid toegankelijk zijn?

5. Moet artikel 25, lid 2, van de algemene verordening gegevensbescherming, dat zorgt voor de bescherming van persoonsgegevens door standaardinstellingen op grond waarvan met name persoonsgegevens in beginsel niet zonder menselijke tussenkomst voor een onbeperkt aantal natuurlijke personen toegankelijk worden gemaakt, aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat

a. een register van uiteindelijk begunstigten dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15, van richtlijn 2018/843, van leden van het grote publiek niet verlangt dat zij zich op de website van dit register registreren wanneer zij persoonsgegevens van een uiteindelijk begunstigde raadplegen, en

b. wanneer in een dergelijk register opgenomen persoonsgegevens van een uiteindelijk begunstigde worden geraadpleegd, daarover geen informatie wordt verstrekt aan die uiteindelijk begunstigde, en

c. er, gelet op de doelstelling van de verwerking van de betrokken persoonsgegevens, geen beperking geldt wat betreft de omvang en de toegankelijkheid van deze gegevens? **[Or. 13]**

6. Moeten de artikelen 44 tot en met 50 van de algemene verordening gegevensbescherming, die aan de doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen strenge voorwaarden verbinden, aldus worden uitgelegd dat zij zich niet ertegen verzetten dat dergelijke gegevens van een uiteindelijk begunstigde die zijn ingeschreven in een register van uiteindelijk begunstigten dat is ingevoerd overeenkomstig artikel 30 van richtlijn 2015/849, zoals gewijzigd bij artikel 1, lid 15, van richtlijn 2018/843, in alle gevallen voor alle leden van het grote publiek toegankelijk zijn zonder dat een rechtmatig belang behoeft te worden aangetoond en ongeacht waar een lid van het grote publiek zich bevindt?

[OMISSIS]